

העלון מוקדש לאוקמי שכינתא מעפרא ולעילוי נשמת מרת אימי דליה אפרת בת נעימה ע"ה

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת בא - להודות על האמת

"הטָרָם תִּדַּע כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם" (שמות י', ז')

לבחורים שביקשו לשוחח איתנו בקצרה. ביום מן הימים, כאשר נכנס לביהמ"ד לסדר מוסר, במקום להתיישב בפתח כמנהגו, הוא התקדם אל מקומו הקבוע במזרח. תלמיד הישיבה הרב נחום בוקלר העיר לו על כך. רבי גדליה נעצר ואמר: "מה זה משנה כאן או כאן?" והמשיך ללכת למזרח.

כשהגיע למקומו סב על עקבותיו לכיוון מקומו בפתח בית המדרש. הוא קרא לאותו תלמיד ואמר לו, תראה כמה קשה להודות על האמת. כשנכנסתי שכחתי שעלי להתיישב שם בפתח. כאשר הערת לי על הטעות קשה היה לי לקבל!

מכל השבטים היינו מצפים לראות את יוסף הצדיק שהגיע לאיגרא רמא- שהוא יהיה המנהיג של שבטי ישראל. אולם יעקב אבינו מברך: "וְהוֹדָה אֶתְּהָ יְיָ אֱלֹהֵיךָ יְדָךְ בְּעֶרְףְּ אֵיבֶיךָ יִשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ בְּנֵי אֲבִיךָ" (בראשית מ"ט, ח'). שולשלת המלוכה תצא מיהודה ולא מיוסף. מדוע זכה?

הכלי יקר מבאר: כשם שלא התבייشت להודות על האמת [במעשה תמר שאמר: "צִדְקָה מִמֶּנִּי" (בראשית ל"ח, כ"ו)] כך אחיך לא יבושו ויודו לך על המלכות. מי שמודה על האמת יכול גם להוביל את כולם אחריו.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
רב הקהילה מבשרת ציון

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רונן אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב
נתנאל בן ג'ניה

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתי בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
סימני בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורי
ליבי ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן נדימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

יש שתי מילים שקשה לנו להוציא מהפה: "סליחה, טעיתי". אם כאשר אנחנו מבינים שטעינו, במקום להמשיך לנסות להתווכח ולהצטדק היינו אומרים- **טעיתי!** החיים שלנו היו טובים יותר. היה יותר שלום בבית. חלק ניכר מהוויכוחים מתקיים כאשר צד אחד לא מוכן להודות בטעות.

בגמרא (עירובין ט"ז) מסופר על רב נחמן שדרש הלכה מסוימת בבית המדרש. כאשר העירו לו שזו דעת יחיד ורוב החכמים לא סוברים כך, הוא הודיע בפני כולם- **מה שאמרתי עד עכשיו טעות!**

בפרשה אנחנו קוראים על פרעה שמקבל מכות ואינו נשבר. השאלה הנשאלת: וכי פרעה לא רואה שמדינתו הולכת לאיבוד עד שעבדיו צריכים לומר לו: **"הטָרָם תִּדַּע כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם"** (שמות י', ז'). האם הוא לא רואה את הנזק שנגרם למצרים?

פרעה ידע את האמת! הוא בעצמו מודה בסוף: **"ה' הצדיק ואני וְעַמִּי הָרָשָׁעִים"** (שמות ט', כ"ז). הבעיה היא שאם הוא יודה בטעות, הוא גרם למצרים לסבול לחינם. על כך הוא לא מוכן להודות.

אנחנו קוראים על פרעה ובטוחים שמשהו לא בסדר איתו. השאלה היא האם אנחנו לא כאלה? כמה פעמים יכולנו למנוע ויכוחים ומריבות מיותרות בבית אם רק היינו אומרים: **"סליחה, טעיתי"**.

שמעתי מתלמיד ישיבת 'קול תורה' שהמשיח מרן הרב גדליה אייזמן זצ"ל ישב במשך עשרות בשנים בסדר מוסר בבית המדרש סמוך לפתח. זמן זה הוקדש

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
אדי אדוניו מזרחי בן שרה סרח

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

לע"נ פיבי בת מזל ע"ה ונועם בן אורנה ז"ל

זמן לכת

ש"ס	כנסת לבית	צאת לבית	יציאת חג
18:25	17:49	16:36	י"מ
18:21	17:47	16:55	ח"א
18:21	17:48	16:55	מיוסף
18:24	17:50	16:57	כ"ב

שואל ומשיב בהלכה - צלילת כבד - חלק י'

האם מותר לצלות כבד בשיפוד עם בשר או ירקות?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס', רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

פעמים שגם לאחר הצליה נשאר מעט נזל אדום שעלול לצאת מתוך הכבד, אין בזה חשש לכשרות מכיוון שהכבד נצלה כדי ומה שנשאר בו אינו דם האסור אלא 'מוהל' בעלמא ומותר. מקורות: שו"ע (יו"ד סימן ע"ה). ע"ע בבאר היטב (יו"ד סימן סט אות סה) ובדרכי תשובה (שם ס"ק ס"ק שיג).

אין לצלות חתיכות עוף יחד עם הכבד על שיפוד אחד בין אם נמלח כבר ובין אם לא נמלח, וכן אין להכניס ירקות לשיפוד עם הכבד באופן שהדם הנפלט ממנו נוגע בהם. מקורות: שו"ע (סימן ע"ד) כתב, אם צלה עם בשר בתנורים שבימי חכמי הגמרא שפיהם למעלה, הכבד יהיה למטה ולא למעלה, ובדיעבד מותר. בשיפודים שצולים באש, אסור לצלותן עם הבשר לכתחילה אפילו כבד למטה. הש"ך (ס"ק יג) ביאר שפעמים מגביהים השיפוד ונהפך העליון לתחתון. עיין בדרכי תשובה (שם ס"ק כז) שנוהגים להחמיר אפילו בשיפודים העומדים בשווה כל זמן הצליה. כ"כ הרב שלחן גבוה (שם) נהגו שלא לצלות בשיפוד אחד גם כבד וגם בשר. ע"ע בשו"ת דברי דוד ח"א (חיו"ד סימן ד) שלכתחילה יש להחמיר ומכל מקום בדיעבד מותר. עיין בשו"ת יביע אומר ח"ה (חיו"ד סימן ה אות ג) שלדעת מרן השו"ע מותר לצלות בשר שלא הוכשר עם בשר שהוכשר. ע"ש. אולם כבד שיש בו ריבוי דם נראה להחמיר לכתחילה. כפי שהובא בספר שיעורי מרן הראשון לציון ח"ד (עמוד שנב) שדעתו היתה שאין לצלות בשר וכבד יחד. כ"כ בשו"ת אור לציון ח"ה (פי"ג אות יב).

לדעת בני אשכנז, צריך להדיח את הבשר לאחר הצליה מן הדם שעליו משום מראית העין. דין זה אמור בין בבשר בין בכבד. אומנם אם לא הדיחו את הבשר, אין הדבר מעכב. מקורות: רמ"א (יו"ד סימן ע"ב). גם דעת מרן בבית יוסף (יו"ד סימן עג) שאם רוצים לבשלו לאחר הצליה צריך להדיחו מהדם שעליו. מכל מקום כתב הפרי חדש, שאינו אלא חומרא. כך הרב כף החיים פסק (שם ס"ק נה). ע"ע בספר זבחי צדק שם. הרמ"א כתב (יו"ד סימן ע"א): כשכבד לבשלו לכבד אחר הצליה ידיחו תחילה קודם הבישול. מיהו אם לא הדיחו ובישלה כך מותר. ע"כ. וכ"כ (שם ס"ה). ע"ע (סימן ע"ב). הגר"ש אלישיב זצ"ל כתב: אותם הנוהגים לשים מלח בעת הצליה, אין צריך להדיח את הכבד לאחר הצליה, כיון שאין מצוי שיהיה בו ריבוי דם. כן הובא בשמו בשו"ת אבני ישפה ח"ה (סימן ק אות ד). בקובץ מבית לוי (ח"ט ניסן תשנ"ו דף יז) כתב, שטיפת הכבד תחת זרם מים, נחשבת כהדחה ג' פעמים. הביא לדברנו בספר כשרות למהדרין ח"ב (עמוד תקפג). מה שלא ראינו נוהגים כן, נראה לפי מה שכתב הרב כף החיים (סימן ע"ק כט), שהמנהג להדיחו לאחר הצליה רק אם בדעתו לבשלו.

אולם בני ספרד לא נהגו כן, שהעיקר לדינא שהאש שואבת את כל הדם. אולם אם ברצונו לבשל את הכבד לאחר הצליה, יש להדיחו קודם לכן.

בין אדם לחברו

עד כמה חשוב בשמיים העניין של בין אדם לחברו- זאת ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא: לגאון הקדוש רבי פינחס שפירא מקוריץ זצ"ל (מתלמידיו הקרובים של הבעל שם טוב הקדוש והיה מגדולי צדיקי החסידות במאה ה-18 ומצאצאי הצדיק רבי נתן נטע שפירא ה'מגלה עמוקות' זיע"א) היה תלמיד אשר הגיע עד שערי מוות. הוא שכב על ערש דווי ל"ע. רבו הגדול ששמע כי הוא נמצא ברגעיו האחרונים, הגיע במהירות לבקר אותו כשהוא מנסה לחזק ולעודד אותו. רגע אחד לפני שנפרד ממנו, רבי פינחס פנה אליו ואמר לו:

"אני מבקש ממך תלמידי ורעי היקר, כי כאשר תתבקש לבית דין של מעלה, תגיע אלי בחלום ותספר לי את כל אשר אירע עימך וכיצד מתנהגים בית דין של מעלה עם האדם ועל מה הם מקפידים ביותר". רבי פינחס שפירא מקוריץ לא הספיק לסיים את המשפט והתלמיד נפח את נשמתו והשיב אותה ליוצרה.

עוד באותו הלילה נערכה ההלוויה. הכל הצטערו על פטירתו של התלמיד חכם וביחוד בשל גילו הצעיר. באותו לילה, כאשר רבי פינחס מקוריץ עלה על מיטתו, התלמיד התגלה אליו בחלום ואמר לו: "דע לך רבי ומורי, כי ברגע שנפטרתי מן העולם, קיבלו אותו קבוצות של מלאכים".

"ביניהם היו מלאכי רחמים, אבל לצידם היו גם מלאכים הממונים על הדין והעונש. והנה, כאשר באו אותם מלאכים רעים להתקרב אלי, ירדה לפתע יד גדולה מן השמיים ומיד באותו רגע נעלמו כל מלאכי הדין והעונש כלא היו. נדהמתי מהמחזה הנורא ושאלתי לפשר הדבר. לפתע יצא קול גדול שאמר: 'אדם כזה שהיה מקפיד עד מאוד בכל העניינים של בין אדם לחברו ודאג שלא לצער ולא לפגוע באף יהודי - אף מלאך חבלה לא יכול להתקרב אליו!'. התלמיד סיים את דבריו ואמר: 'רבינו, כך נעשה גם בדיני', ונעלם מהחלום.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחס יש להתקשר 073-3718395

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב מרדכי דוד אונגר זצ"ל

האדמו"ר הרב מרדכי דוד אונגר זצ"ל מדומברובה - נולד בשנת ה'תק"ל (1770) בפולין. בהתחלה הוא סירב ליהנות מידי בשר ודם והמשיך במלאכת אביו במסחר היינות. עקב נסיעותיו התכופות לאונגארן מקור היין נקרא בשם אונגר. בהוראת רבו ה'חזזה מלובלין' עבר לדומברובה שם פתח בית מדרש ובה ייסד את חסידות דומברובה ועמד בראשה כאדמו"ר הראשון. סבל רבות מרדיפות מתנגדיו. רבים פנו אליו ונושעו. בעל רוח-הקודש. זכה לראות את רבו ה'חזזה מלובלין' גם לאחר פטירתו וכן זכה לראות את האבות הקדושים. נפטר ב-ז' שבט ה'תר"ג (1843). חי כ-73 שנים. ציונו בדומברובה. בנו, ר' יוסף שימש אחריו כאדמו"ר השני מדומברובה.

אביו: ר' צבי הירש (תלמיד ר' אלימלך מליז'נסק- בעל 'נעם אלימלך'). **אימו:** מרת מושקית. **אשתו:** מרת חיה שרה (בת אחד מגידי טשילוב). **מרבתי:** האדמו"רים- ר' אלימלך וייסבלום מליז'נסק (בעל 'נעם אלימלך'), ר' ישראל הופשטיין מקוז'ניץ ור' יעקב יצחק הורוביץ (ה'חזזה מלובלין'). **בניו:** האדמו"ר ר' יוסף מדומברובה (חתן ר' משה אליקים בריעה מקוז'ניץ), ר' מנחם מנדל מסטנביץ (חתן ר' ישראל מסטאשוב), ר' אברהם אלחנן מקאלשין (חתן ר' קלונימוס קלמן מפאריצק ובדיווג שני חתן ר' חיים מאיר יחיאל שפירא- השרף ממגולניצא), ר' משה מצפת (חתן ה'דברי חיים' מצאנז), ר' יחיאל צבי הירש מטארנוב (חתן ר' שמשון מזוואלין), ר' נפתלי מזאבנא (חתן ר' יעקב ממעליץ). **בתו:** מרת מלכה (נישאה לר' נחום צבי טייטלבוים מדרהוביטש). **מספריו:** **ינאמנו מאוד**- ליקוט תורתו של רבינו בכל מקצועות התורה **מרדכי דוד**- תולדות חייו.

כאשר הרה"ק ר' יהושע מקאמינקא זצ"ל בא בקשרי אירוסין, אביו הרה"ק ר' שלום מקאמינקא נסע איתו אל הרה"ק רבי מרדכי דוד מדומברובה זיע"א כדי לקבל את ברכתו שהזיווג יעלה יפה. בבואם אל הקודש פנימה מסרו את הקוויטל לצדיק ובו היה מפורט גם שם הכלה ואימה, מלכה בת שיינדיל.

אבל מה מאוד השתוממו כששמעו מפי הצדיק את שמה- **שיינדיל בת מלכה, תחת מלכה בת שיינדיל**. בהתחלה הגה"ק מקאמינקא חשב כי מקרה הוא וטעות בעלמא טעה בשיגרת לשונו אבל הוא נדהם לשמוע בשנית גם לאחר שעוררוהו על כך שקרא שיינדיל בת מלכה. נפשו של הגה"ק מקאמינקא אכלה עליו בהבינו שהדבר רומז על עניין מכאיב, וכאשר ניבא ליבו כן היה, זמן קצר קודם שהגיע זמן החתונה הגיעה עליהם בשורה מבהילה שהכלה שבקה חיים לכל חי.

אח"כ הציעו לו שידוך עם בת הרה"צ ר' שמואל צבי הירש מדרישקופול ז"ל שהיה בעל אחותו של מרן האדמו"ר ה'שר שלום' מבעלזא. הרה"ק מקאמינקא גמר את השידוך בכי טוב וראה בזה את רוח קדשו והסכמתו של רבינו זצ"ל **כי שם הכלה הייתה שיינדיל בת מלכה**. (אוהב שלום, קאמינקא)

הגה"צ ר' מרדכי מנשה זילבר (אבד"ק 'תולדות יהודה' סטוטשין) סיפר ששמע מכ"ק אדמו"ר מסטיטשין זצ"ל, ששמע מאביו הרה"ק מראזוואדוב זצ"ל, ששמע מאביו הרה"ק ר' אליעזר מדזשיקוב זצ"ל, שפעם אחת ביום טוב היה ה'חזזה מלובלין' זצ"ל יגע מעבודתו והלך לחדרו לנוח. הוא ציווה על רבינו להיות שומר בדלת ושלא יאפשר לאף אדם להיכנס לחדרו.

בעת שהיה שומר ראה לפתע פתאום שלושה בני אדם שיוצאים מחדרו של ה'חזזה מלובלין'. רבינו נבהל מאוד מזה ואמר ל'חזזה מלובלין' בהתנצלות שלא ראה כלל איך נכנסו, ואדרבה שמר היטב שלא יכנס שום אדם ופלא אצלו איך נכנסו לחדרו. ה'חזזה מלובלין' אמר לו: "שלושת אנשים אלו היו האבות הקדושים: אברהם, יצחק ויעקב. הם באו לומר לי 'גוט יום טוב', אבל כשראו שאני עייף הם לא רצו להטריח אותי ולכן יצאו". ה'חזזה מלובלין' שאל אותו: "האם ראית את פניהם?". רבינו ענה: "את האמצעי לא ראיתי כל כך טוב". ה'חזזה מלובלין' אמר: "על 'פחד יצחק' לא יכולת להסתכל". (שיח זקנים להגרי"ח אושרי)

מסופר על חולה מדומברובה שהרופאים התייאשו ממנו. הם אמרו כי הריאה שבקרבו כבר נמסה כדונג ופקעה ממנו תקוות חיים. בבואו לפני רבינו להתאונן על מצבו רבינו הרגיע אותו ואמר לו ללכת בלילה לביהכנ"ס ובשעה שתכבינה השלהבות העולות מהנרות הדלוקות שם, ירכין ראשו על גביהם ויפח באפיו את העשן היוצא מהן, אם כי לעיני בשר היה נדמה שבעצה זו הוא מעמיד עצמו עוד יותר בסכנה את חייו, האיש לא היסס אלא הלך לביהמ"ד לעשות כדבר רבו.

כאשר נשם בקרבו מעשן הנרות נדמה היה לו כאלו הוא נחנק ומיהר תיכף החוצה לשאוב אוויר צח כדי לנקות את העשן מריאתו. בחוץ הרגיש מיד כי מחלתו עברה ואיננה. הוא פנה לרופא וביקש שיבדוק אותו. כאשר הרופא הניח את אוזנו סמוך לליבו הוא לא האמין למשמע אוזניו והתבטא: "פלא, כדומה שריאה חדשה נבראה בקרבך".

פעם אחת, בשעה שרבינו אמר דבר תורה בשם רבו הק' מלובלין, הגה"ק ה'אריה דבי עילאי' מווישניץ נעמד פתאום מלא קומתו עד שרבינו סיים את דבריו. לאחר מכן ר' אריה לייב ליפשיץ אמר לו: "בשעה שמעלתו ישב ודרש, ראיתי כי הרבי מלובלין בא מהעולם העליון ועמד והקשיב לדברי תורתו, ואיך יכולתי להמשיך לשבת על כיסא כשמורי ורבי עומד על רגליו אצלי".

הגאון רבי אהרן מרדכי רוטנר (דומ"צ) סיפר: הרה"ק ר' נחום הערש בן הרה"ק ר' אלעזר ניסן זצ"ל היה חתן הרה"ק רבינו. כשזוגתו, (בתו של ר' מרדכי דוד), הרתה ללדת- היא היתה מסוכנת ל"ע, אמר אז אביה (רבינו): "הלא עלי להעמיד דורות לכן אחליף את עצמי עימה", ואכן כך היה שרבינו נפטר ובתו ילדה בן ונקרא שמו בישראל ע"ש זקינו הרה"ק ר' מרדכי דוד שעלה לארץ ישראל וגר בצפת. (מעובד מתוך שיח זקנים להגרי"ח אושרי)

ויתור וישועה

הוא כתב להם שהוא מתנה את השימוש בכסף שלא ישתמשו בו לפרנסת ביתם אלא ישקיעו אותם בדיעה, בינה והשכל בעסק למען יעמוד הקרן לאורך ימים ושנים טובות והם יתפרנסו מן הרווחים.

ר' משה קיבלת את המכתב ומיד התחיל לחפש אחרי עסק מרוויח. באחד הימים הוא עבר ברחובה של עיר. לפתע ר' משה הבחין כי במרכז העיר יש חדר נטוש מלא בסחבות ושיירי חפצים שאין לבעליהם כל חפץ בהם.

בשכלו הזך הוא הבין שאפשר להפוך את החדר לחנות נעימה ונוחה לטובת תושבי המקום ומשם יכנס רווח נאה ומכובד לבעל החנות.

ר' משה פנה לבעל המקום שהסכים להשכיר את החדר תמורת פרוטות. ר' מאיר הזמין בזריזות בעלי מלאכה. הללו רוקנו את המחסן, סיידו וכיירו את הכתלים, האירו את המקום ושיפצו אותו כך שיוכל לשמש כחנות.

ר' משה הזמין סחורה ושם על המדפים. בעל הבית שעבר במקום ראה ופנה אל ר' משה ואמר: "לא ידעתי שברשותי נכס יקר וטוב באמצע העיר. אני רוצה לחזור בי".

ר' משה לא איבד עשתונותיו ובשללות הנפש ענה לו: "הרי הכסף שהשקעתי בא אלי מצד זוגתי, לכן אלך ואתייעץ איתה".

כשהרבנית שמעה על כך היא ענתה: "יהודי מבקש ממך שתעשה לו טובה- תן לו", וכך עשה. (כל ימיו ר' משה היה מספר בהתרגשות כי בתוך שבועיים בעל הבית נפטר, כך שאם היה מתווכח עימו, היה ליבו נוקפו כל ימיו שמה הוא אשם במיתתו).

שוב ר' אברהם שמע כי אחותו וגיסו נותרו בשנית רעבים ללחם מאחר שכל הכסף ששלח ירד לטמיון בהשקעתם בשיפוץ המקום.

ר' אברהם חשב לעצמו: "וכי זה יהיה נכון לשלוח פעם שלישית כסף עבורם?". הוא שלח להם מכתב: "אני רוצה להעמיד אתכם על דרך המלך, אבל זאת עשו, בואו הנה לארה"ב, וכאן אוכל להעמיד אתכם בדרך טובה בפרנסה טובה וכאשר אני אלווה את מעשיכם".

ר' משה וזוגתו הפליגו באוניה בלב ים עד יבשת ארה"ב. הם הגיעו לשם בשנת ה'תרצ"ט.

בדיעבד התברר כי אוניה זו היתה ההפלגה האחרונה בטרם פרצה המלחמה. בזכות הוותרנות הם הצילו את עצמם ואת כל זרעם.

המשפיע הרב אברהם אלימלך בידרמן הי"ו (המכונה ר' מיילך) סיפר סיפור מופלא ממנו ניתן ללמוד כי כאשר האדם מוותר, למרות שיתכן שבאותו הרגע יראה הדבר כהפסד, הרי שבעתיד יתגלה הדבר כי תוצאת הויתור עשויה להגיע עד הצלת חיים:

איש יהודי צדיק וחסידי היה בווייליאמסבורג (שכונה בצפון ברוקלין בעיר ניו-יורק שבארה"ב) ושמו הרה"ח רבי משה גולדהירש זצ"ל (גלב"ע) בשיבה טובה הוא ונוות ביתו ביום אחד בר"ח סיון ה'תשנ"ח).

בני הזוג הותירו אחריהם ב"ה דורות ישרים מבורכים, יראים ושלמים לעשרות ולמאות בלעה"ר והרי לפניכם מעשה נורא – בזכותו ניצלו חייהם וחיי הדורות הבאים אחריהם:

בעיר גורא המורא רבי משה התחתן במזל טוב עב"ג בחורה שהייתה יתומה מאב למשפחת רוזנברג (בשנת ה'תר"צ לערך).

אחרי פטירת אביו רבי אהרן אריה זצ"ל, אחיה רבי אברהם החליט לקחת על עצמו לעזור ולכלכל את אימו האלמנה ולהשיא את אחיו ואחיותיו היתומים.

לשם כך הוא עזב במסירות נפש את אדמת רומניה. הוא הרחיק לנדוד לארה"ב. שם התייגע ועמל קשה כדי להרוויח כסף אותו שלח לאמו כדי שתוכל לכלכל את המשפחה וכן תוכל לשמור כסף בצד ובעתיד תוכל לתת לצורך נישואיהם של אחיותיו ואחיו.

מדובר במסירות נפש עצומה מצד האח שכן באותם השנים ארה"ב היתה מקום סכנה ברוחניות. בכל אותו הזמן ששהה ר' אברהם בארה"ב האם הצדקנית לא הכניסה אפילו כף אחד של בשר לפיה, והכל לזכות בנה השווה בניכר.

מעשיה של האם אכן עמדו לו והוא נשאר בצדקותו וחסידותו גם בארץ ניכר כשהוא לבדו. כדי להימנע מחילול שבת הוא החליט לא לעבוד כשכיר אלא כעצמאי. הוא בחר להיות צבעי.

לקראת נישואי ר' משה, האח שלח סכום נכבד כדי שר' משה ואשתו יקימו מזה איזה השקעה וקרן הנושאת פירות וכך בעז"ה יתפרנסו בכבוד.

למרות שהכסף הגיע ליעודו, ר' משה לא השקיע את המעות באיזה עסק מניב רווחים והוא השתמש בו עד שנגמר כל הכסף.

ר' משה ואשתו הגיעו למצב של פת לחם. הם שלחו מכתב לאח ר' אברהם שנמצא בארה"ב. כשהוא קרא את המכתב, נכמרו רחמיו על גיסו ואחותו. הוא עבד יותר שעות ואסף שוב סכום נכבד ושלח לרומניה.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל יצחק בן ברוך דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת שרה ע"ה מרים בת שרה ע"ה רחל רפאל בת השמת ע"ה מרים בת שרה ע"ה פייב מלכה בת מזל ע"ה אביגדור בן ג'ולי ז"ל רחל רפאל בת השמת ע"ה מרים בת שרה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה משה בן רחל ז"ל משה בן נעמי ז"ל סעידה בת בסה ע"ה סעידה בת שמחה ע"ה

לע"נ

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עולילא ישועה בן סטה מקנין זצ"ל יצחק בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספרינס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה חיים חמוטל בן רינה ז"ל ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל נעימה בת שרה ע"ה הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עולילא ישועה בן סטה מקנין זצ"ל יצחק בן אסתר ז"ל יצחק בן פנינה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה סעידה בת תופחה ע"ה אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל